

Příběh II (útržek dopisu)

DG 307

Prošli jsme spolu zahradou vzplanutí, zahradou lehkosti, zahradou úžasu,
na nic jsme se netázali, nebylo toho třeba, neboť tato zahrada je místem vzácnosti.

Potom jsme vstoupili do zahrady rozumu, toho šíleného podvodu, kde slepci vedou slepce a ksichty jsou zdeformovaný hrůzou a zá-
ludností,
je to směšná scéna...

Vracím se do zahrady lehkosti a do zahrady vzplanutí, do zahrad y nenápadnosti a zahrady ticha; neptej se proč, odpověděl bych ti mlčením.
nahý slova vrhaný proti zdi ... Neser se s tím!

Řek' s mi, na vyhořelejch pláních úžasu cosi začalo hnít a opada-
t,
aby cosi nového mohlo začít růst.
Já ti vodpovídám... pokud chceš mluvit o čistotě, měl by ses ne-
jdřív
projít kanálama sraček, potom o nich budeš mluvit míň nebo vůbec.

Žiješ podivnej příběh. Je plnej úzkosti
Žiješ podivnej příběh. Je plnej prohranejch bitev
Žiješ podivnej příběh. Je plnej mlčení
Žiješ podivnej příběh. Je plnej posedlosti

Nelze se vracet, nelze spočinout
Nic jsem se nenaučil
Vstupuju opakovaně do stejný řeky